

อาหารสมอง
อินเดียขาดเพชรฆาต

วีรกร ตรีเศศ

เมื่อเดือนที่แล้วอินเดียประสบกับวิกฤตเล็ก ๆ เมื่อทางการไม่สามารถหาเพชรฆาต
แขวนคอฆาตกรที่ศาลตัดสินประหารชีวิตได้ ต้องหากันอยู่พักหนึ่งจึงได้มือปืนที่ทำงานนี้มาหลาย
ชั่วคน เรื่องแปลกนี้ทำให้รู้ว่าการแขวนคอกคนให้ตายนั้นมันไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เลย

การแขวนคอเป็นวิธีการประหารชีวิตที่เก่าแก่และเรียกได้ว่าคลาสสิก เพราะไม่
สิ้นเปลืองวัสดุ ไม่ว่าจะเป็นลูกปืนหรือยาฉีด ไม่นองเลือด แต่ก็หวาดเสียวและน่าสลดใจอยู่ดี
เพราะชีวิตหนึ่งต้องสูญสิ้นไป ทุกชีวิตมีค่าสำหรับบางคนเสมอ

Qasab อายุ 22 ปี ชาวปากีสถาน ถูกศาลตัดสินประหารชีวิตด้วยการแขวนคอ
แต่ทางการหาเพชรฆาตแบบ “มู๋ย จู้ยเจริญ” ของบางขวางไทยไม่ได้ เนื่องจากอินเดียมีการแขวน
คอเพียง 2 รายในช่วงเวลา 7 ปีที่ผ่านมาจนคนมีอาชีพนี้ร้อคอยไม่ไหวต้องไปทำอาชีพอื่น

หลังจากหาอยู่พักหนึ่งก็พบหนึ่งหรือสองคน คนหนึ่งนั้นคือนาย Mohadeb
Mullick ผู้ดูจะมีภาษีดีกว่าเพราะมาจากครอบครัวเพชรฆาต พ่อแขวนคอมาแล้ว 25 ศพ
ปู่แขวนคอมากกว่า 600 ศพตั้งแต่สมัยอังกฤษยึดครองอินเดีย และชวดของเขาก็เป็นเพชรฆาตแขวน
คอเช่นเดียวกัน

เมื่อสื่อพบ Mullick เขาก็เลยเป็นคนดังไปทันที เขาบอกว่าการแขวนคออยู่ใน
สายเลือดของครอบครัวเขา พ่อเขาเป็นคนดังเหมือนกันเพราะเป็นเพชรฆาตที่แขวนคอกนักโทษคน
สุดท้ายในปี 2004 เมื่อสื่อโทรทัศน์แห่กันไปที่บ้าน เขาก็สาธิตการม้วนเชือกเป็นบ่วงรัดคอให้
ดูกันจะจะจนต่อมามีเด็ก 6 คนในเมือง Bengal ที่เขาอยู่เลียนแบบ ทำห้วงรัดคอเพื่อนบ้านและญาติ
ตายไปหลายคนอย่างไม่ตั้งใจ

Mullick บอกว่าเขาตามไปดูการแขวนคอกนักโทษตอนเด็ก ๆ หลายครั้ง จนคุ้นเคย
กับวิธีการและเขาทดลองกับถุงทรายหนัก 75 กิโลกรัมหลายครั้ง เหตุที่เขาต้องทดลองก็เพราะการ
แขวนคอให้คนตายทันทีอย่าง “จงงาม” นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย

ตั้งแต่เด็กดำบรรพ์ มนุษย์รู้จักการแขวนคอให้ตาย ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 3 วิธีกล่าวคือ (1) การห้อยคอคนด้วยเชือกลงมาจากคานจะทำให้บ่วงรัดคอแน่นขึ้นทุกทีด้วยน้ำหนักถ่วงของตนเอง จนหายใจไม่ออกตายไปในที่สุดอย่างช้า ๆ (2) วิธีการที่เรียกว่า short drop วิธีนี้ใช้กันมาก่อน ค.ศ. 1850 วิธีการก็คือใช้ห่วงคล้องคอแล้วเอาเชือกไปผูกไว้บนที่สูงแล้วให้นั่งบนหลังม้าหรือเกวียน และบังคับให้พาหนะเคลื่อนที่ ห่วงก็จะรัดคอจนหายใจไม่ออก วิธีนี้ทรมานมากเพราะใช้เวลา 10-20 นาที กว่าจะตาย

หลังปี ค.ศ. 1850 ความวิตถารก็มีมาตรฐานสูงขึ้น กล่าวคือผู้ถูกฆ่าจะมีห่วงคล้องคอด้วยเชือกและโยงกับคานไม้ข้างบน เมื่อแท่นที่ยืนอยู่ซึ่งเป็นประตูเปิดออกตัวก็จะตกลงไปเชือกก็จะกระตุกคอและตายทันทีอย่างไม่ทรมาน

เมื่อแพทย์ชาวไอริชได้ค้นคว้าและตีพิมพ์บทความในปี 1866 ว่าความลึกของหลุมที่เหมาะสมสำหรับที่จะให้นักโทษตกลงไปแล้วตายทันทีเป็นความยาวประมาณ 1.2-1.8 เมตร วิธีการนี้ก็เลยเป็นที่นิยมอย่างมากในกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษและประหารชีวิตด้วยการแขวนคอ

ความรู้นี้ช่วยให้การแขวนคอเป็นวิทยาศาสตร์มากขึ้น ถ้าหลุมลึกเกินไปก็จะทำให้คอขาดได้และศพมีความน่าเกลียด เรียกว่าแขวนอย่างไม่ใช่มืออาชีพและไม่ตายอย่าง “งดงาม”

(3) วิธีการ long drop เริ่มใช้ในอังกฤษ ใน ค.ศ. 1872 โดยเป็นวิธีที่เป็นวิทยาศาสตร์กว่าวิธีที่ (2) กล่าวคือหลุมที่นักโทษตกลงไปไม่ควรลึกเท่ากันเนื่องจากมนุษย์มีความแตกต่างกันในเรื่องความสูงและน้ำหนัก เพชฌฆาตใช้สูตรคณิตศาสตร์เพื่อหาความลึกของหลุมและความยาวของเชือกโดยคำนึงถึงความสูง และน้ำหนักเพื่อให้แน่ใจว่าเมื่อแผ่นที่ยืนอยู่เปิดออกและตกลงไปในหลุมก็จะตายทันที

สูตรที่นิยมคือหลุมลึกระหว่าง 1 ถึง 3 เมตร โดยนำน้ำหนักมาคำนวณเพื่อให้เกิดแรงประมาณ 5,600 นิวตัน เมื่อตกลงไปในหลุมและเชือกตึงไว้ แรงขนาดนี้ก็จะทำให้กระดูกคอที่เชื่อมต่อกับกระดูกสันหลังดึงให้ข้อที่ 2 หรือ 3 หรือ 4 หรือ 5 หักทันที

ในทางการแพทย์การแขวนคออาจก่อให้เกิดสถานการณ์ได้หลายประการดังต่อไปนี้ จนนำไปสู่การตายในที่สุด (1) ปิด carotid arteries หรือเส้นเลือดใหญ่ข้างคอจนทำให้สมองขาดเลือดเกิด cerebral ischemia หรือสมองช็อค (2) ปิดเส้นเลือด jugular vein ตรงบริเวณใกล้คอ (3) ทำให้เกิด heart attack จนหัวใจหยุดเต้นได้เมื่อ carotid arteries ถูกกดทับจนเกิดแรงดันขึ้นสูง

(4) คอหักจนทำให้เกิดความเสียหายกับกระดูกสันหลัง ร่างกายเป็นอัมพาต (5) ปิดช่องทางอากาศเข้าสู่ร่างกาย

อย่างไรก็ดีในทางปฏิบัติไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะทำให้เกิดบางสถานการณ์ข้างต้นขึ้นพร้อมกัน มันมีเคล็ดลับเกี่ยวกับห่วงผูกคอที่ Mullick เปิดเผย นั่นก็คือถ้าห่วงเชือกที่ผูกคอฝัดมันก็อาจไม่รัดคอได้เต็มที่ดังใจ ดังนั้นเพศผสมชาติจึงใช้สบู่ น้ำมัน หรือกล้วยสุกและทาเชือกให้ลื่น เมื่อเอาผ้าคลุมหน้าแล้วเอาห่วงสวมคอก็ต้องให้แน่ใจว่าห่วงนั้นจะรัดถูกที่สำคัญ และน้ำหนักของตัวนักโทษจะถ่วงให้ห่วงนั้นรัดคอได้อย่างทันควันจนตายอย่าง “งดงาม”

เรื่องนี้เขียนไปก็สยงไป แต่ก็ทนนำเรื่องนี้มาเล่าเพราะมันเป็นเรื่องแปลกที่ต้องค้นหาเพศผสมชาติแขวนคอในอินเดียซึ่งมีประชากรถึง 1,300 ล้านคน เข้าใจว่าสังคมที่ไม่นิยมความรุนแรง เช่น อินเดีย (คนทะเลาะกันก็มักผลัดกันไปมา ไม่ชกต่อยหรือแทงกันเลือดหยด) ทำให้หาคนใจถึงได้ไม่ถนัดนักเพราะงานรับจ้างทำให้ครอบครัวเขาเป็นคนแปลกแยกของสังคมไป

ไม่ว่าจะประหารชีวิตด้วยวิธีใดก็ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อความผิดพลาดชนิดที่หมุนเวลากลับมาไม่ได้ทั้งสิ้น ถ้าภายหลังพบว่าคำตัดสินประหารชีวิตนั้นผิดพลาดก็ไม่สามารถนำชีวิตของจำเลยกลับคืนมาได้ คดีอาญาจึงต้องใช้เวลายาวนานในการพิจารณาเพื่อความยุติธรรมและเมื่อเวลายังยาว จำเลยก็ได้เปรียบเพราะพยานใจത്യอาจเปลี่ยนใจ หรืออาจเดินไปถูกลูกกระสุนตายโดยบังเอิญ หรือหายตัวไปอย่างลึกลับ

ความจำเป็นที่จะต้องมีความเที่ยงธรรมในคำตัดสินทำให้มีเวลาให้ “ไต่ปัด” มีป็นลึกลับหายตัวไปอย่างตามไม่พบ จนแม้การเลือกตั้งที่ญาติผู้ถูกกล่าวหาสอดตักผ่านไปแล้วก็ตาม

เครื่องเคียงอาหารสมอง

‘น่ารำคาญไอ้สองคนนี่จั่งเลยวู้ย!! ยืนให้มันห่าง ๆ หน่อยได้มั๊ยเนี่ย ไม่มีมารยาทเอาซะเลย’

ขณะที่คุณกำลังจะกดเงินที่ตู้ ATM แห่งหนึ่ง ชายสองคนท่าทางเหมือนนักเลงยืนต่อหลังคุณ ไม่เว้นระยะห่างในการต่อคิวตามที่ผู้มีมารยาทเขาทำกัน แถมยังมายืนดูคุณกดรหัสหน้าตาเฉย

คุณพยายามตั้งสติทำธุระของคุณต่อไป เพราะไม่อยากมีเรื่องให้มากความพอได้รับเงินเรียบร้อยก็รอแต่บัตรเท่านั้น

‘เฮ้.....ทำไมบัตรมันแลบออกมานิดเดียว หยิบไม่ได้อะ ทำไงดีหว่า??’

“โหพี่.....ทำบัตรค้างอย่างนี้พวกผมจะกดต่อได้ไงครับเนี่ย!?- - ต้องรีบใช้เงินด้วยสิครับพี่น้อง!!”

‘ฟังมันพูด.....ทำอย่างกับว่าตูดไว้จั้นแหละ.....’

“พี่ไปตามคนมาดูแล.....พวกผมต้องใช้เงินนะพี่!!”

เมื่อคุณเดินออกไปตามหาคนมาช่วย นักเลงสองคนก็ทำการหยิบแหนบหรือเหรียญบาท 2 เหรียญ ออกมาจากกระเป๋า แล้วทำการหนีบัตรของคุณออกมาจากช่อง เสียบบลับเข้าไปใหม่เพื่อทำการถอนเงินโดยใช้รหัสที่ยื่นให้คุณกดในตอนแรกอย่างหน้าด้าน ๆ

จริง ๆ แล้วที่บัตรไม่ออกมาให้คุณหยิบได้ง่าย ๆ นั้น ไม่ได้เป็นความผิดพลาดของคุณ หรือเครื่อง แต่เป็นการจงใจทำให้เป็นแบบนี้ จงจำไว้ไม่ว่าบัตรจะออกมาอย่างน้อยแค่ไหนก็ตาม ถ้าคุณไม่สามารถหยิบบัตรออกมาได้ด้วยตัวเอง ก็อย่าละสายตากับบัตรของคุณเป็นอันขาด

ไม่ต้องคิดไปตามใครมาช่วย คุณคิดว่าตำรวจจราจร แม่ค้าขายขนม ลูกกวาด ชยะ หรือใครต่อใครจะช่วยคุณได้นั้นสิ คุณนั่นแหละต้องช่วยตัวเองโดยการโทรไปอายัดบัตรให้ยื่นโทรมันหน้าตู้นี้แหละ (ถ้ามีโทรศัพท์มือถือ) พอพนักงานแจ้งกลับมาว่าทำการอายัดเรียบร้อยแล้วที่นี่จะไปไหนก็ไป

(จาก “รู้ 100 Tricks ชีวิตปลอดภัย” (“บริษัท บุญรอดเทรดดิ้ง จำกัด” ผู้พิมพ์)

น้ำจิ้มอาหารสมอง

คนที่รู้การเรียนแพ้คนที่รักการเรียน คนที่รักการเรียนแพ้คนที่เรียนอย่างมีความสุข
ขงจื้อ (551-479 ปีก่อนคริสต์ศักราช)

